

Dairesi Karar Yılı Karar No Esas Yılı Esas No Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE 2002 3149 2002 667 08/10/2002

KARAR METNİ

TİCARET MAHALLİ OLAN İŞHANINDA ÇALIŞTIRILAN KAPICIYA ÖDENEN VERGİDEN 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU'NUN 23 ÜNCÜ MADDESİNİN 1 İNCİ FIKRASININ 6 İNCİ BENDİNDE SAYILAN VE GELİR VERGİSİNDEN İSTİSNA EDİLEN ÜCRET GELİRLERİ KAPSAMINDA BULUNMADIĞINDAN TEVKİFATA TABİ TUTULMASI GEREKTİĞİ HK.< Temyiz Eden : ... İşhanı Yöneticiliği Adına ...

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti : 1996/11-12, 1997/1-12, 1998/1-12, 1999/1-12, 2000/1-12, 2001/1 inci ayları için davacı işhanı yönetiminin çalıştırdığı kapıcıya ödediği ücretlerden tevkifat yapmadığı ileri sürülerek re'sen takdir olunan matrah üzerinden gelir (stopaj) vergisi salınmış, ağır kusur ve vergi zıyaı cezası kesilmiştir. ... Vergi Mahkemesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 94 üncü maddesinde, bentler halinde sayılan ödemeleri yapanların istihkak sahiplerinin gelir vergisine mahsuben tevkifat yapmaya mecbur olduklarının öngörüldüğü, 94 üncü maddenin 1 inci fıkrasının 1 inci bendinde, hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61 inci maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden tevkifat yapılacağı belirtildiği, Gelir Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının 6 ncı bendinde hizmetçilerin ücretlerinin istisna kapsamında olduğunun ifade edildiği, ticaret mahalli olan işhanı gibi yerlerde çalışan kapıcıların ücretlerinin vergiden istisna edilmediği, dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesi sonucu, davacı işhanında bir kişinin kapıcı olarak çalıştığına dair 17.12.1999 tarihli bir tutanak düzenlendiği, bu tutanağa istinaden ilgili yıl beyannamelerinin verilmemesi üzerine takdir komisyonu kararına dayanılarak tarhiyat yapıldığı, ticaret mahalli olan işhanında çalıştırılan kapıcıya ödenen ücretten dolayı tevkifat yapılmaması nedeniyle salınan vergi ve kesilen cezanın yasal olduğu gerekçesiyle davayı reddetmiştir. Davacı, işhanı yönetiminin Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinde tevkifat yapmakla yükümlü bulunan kişi veya kurumlar arasında sayılmadığını, aynı Kanunun 23 üncü maddesinin 1 inci maddesinin 6ncı fıkrasında "kapıcılık gibi" işler için ödenen ücretlerin de istisna kapsamında olduğunun öngörüldüğünü ileri sürmekte, kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Yasal dayanaktan yoksun bulunan temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi H.Gül Yılmaz'ın Düşüncesi: 193 aylık Gelir Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının 6 ncı bendinde gelir vergisinden istisna edilen ücret gelirleri sayılmış olup, davacı işhanı yönetimi ticaret mahalli olduğundan çalıştırdığı kapıcıya yapılan ücret ödemelerinin tevkifata tabi tutulması gerekmektedir. Ancak davacının 1.6.1998 tarihinden itibaren kapıcı çalıştırdığı 17.2.1999 tarihli tutanakla tespit edilmiş olup, takdir komisyonunca tespit tarihinden önceki dönemler için matrah takdirinde isabet görülmemiştir. Ayrıca sonraki dönemler için de, takdir komisyonunca takdir edilen ücretin asgari ücret tutarını aşmış olmadığı tespit edilerek buna göre bir karar verilmesi gerektiğinden mahkeme kararının bu nedenlerle bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı İbrahim Erdoğan'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın

dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görölmemektedir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünölmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince geređi görüřöldü:

Davacı tarafından vergi aslına ilişkin olarak temyiz dilekçesinde ileri sürölen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında yerinde ve kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmamıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 347 nci maddesinde; ağır kusur mükellef veya vergi sorumlusu tarafından, madde metninde sayılan hallerden birisiyle vergi ziyana sebebiyet verilmesi olarak tanımlanmıştır. Olayın niteliği gereği davacının ağır kusur sayılan eylemlerde yasa koyucunun aradığı irade ile davranmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu itibarla ağır kusur cezasının kusur cezasına çevrilmesi gerekmektedir.

Bu nedenle davacı temyiz isteminin kısmen kabulüyle ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı kararının ağır kusur cezasına ilişkin hüküm fıkrasının bozulmasına, diğer temyiz isteminin reddine 8.10.2002 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Bř/ÖEK